

“Post: čas pokore”

To, da se malo bolj približamo Bogu, pomeni biti pripravljeni na novo spreobrnjenje, na novo prečiščenje, na pozorno poslušanje njegovih navdihov — svetih želja, ki jih spodbuja v naših dušah — in prenašanje letih v dejanja. (Kovačnica, 32)

18. februar

Vstopili smo v postni čas: čas pokore, očiščevanja, spreobrnjenja. To ni lahka naloga. Krščanstvo ni udobna pot, ne zadošča *biti* v Cerkvi in pustiti, da leta minevajo. V našem

življenju, življenju kristjanov, je prvo spreobrnjenje — tisti edinstveni trenutek, ki se ga vsakdo spominja, v katerem jasno spoznamo vse, kar Gospod pričakuje od nas —, pomembno, a še pomembnejša in še težja so spreobrnjenja, ki sledijo. Če pa naj bi s temi kasnejšimi spreobrnjenji olajšali delo Božji milosti, je potrebno ohraniti mladostno dušo, klicati h Gospodu, znati slišati, odkriti, kaj je šlo narobe, prositi odpuščanja.

Invocabit me et ego exaudiam eum, beremo pri liturgiji te nedelje, če kličete k meni, vas bom uslišal, pravi Gospod. Pomislite na to čudovito božjo skrb do nas, ko nas je vedno pripravljen poslušati, pozoren vsak trenutek na besede človeka. Ob vsakem času — še posebno pa zdaj, ko je naše srce pripravljeno, odločeno, da se prečisti —, nas On sliši in ne bo nepozoren na to, kar ga

prosi skesano in ponižno srce. (Jezus prihaja mimo, 57)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/post-cas-pokore/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/post-cas-pokore/) (21. Mar.
2026)